

בהר בחוקותי חכ"ב

בהר הו"ע ההגבהה, ובחוקותי הו"ע הביטול ("אין לך רשות להרהר כו"), דתכלית הביטול הוא שאינו מרגיש את מציאותו ואינו מרגיש שהוא מציאות שבטל, ומצד ביטולו הנה "עבד מלך מלך".

מזה שקוראים פרשיות בהר ובחוקתי ביחד משמע שהם קשורים בתוכנם, אך לכאורה שמות הסדרות הם בסתירה, ש"בהר" מורה על הגבהה (ובפרט שאינו נקרא "בהר סיני" ש"מכך מכל טוריא") ובחוקתי הוא בחינת הביטול - "אין לך רשות להרהר אחריה".

והביאור: תכלית הביטול הוא שאינו מרגיש את מציאותו ואינו מרגיש שהוא מציאות שבטל, ועל דרך העבד שאינו מציאות לעצמו (משא"כ שליח) ואם כן מצד ביטולו הנה "עבד מלך מלך", כי התוקף שיש בו אינו התוקף שלו אלא התוקף דהמלך.

וזהו הקשר ל"בחקותי" לשון חקיקה, דגזירה פירושו שמקיים את הציווי מפני שמבטל את עצמו, אך חוקה הוא מלשון חקיקה, שאותיות החקיקה אינם דבר נוסף על האבן, שהאדם אינו מציאות בפני עצמו וממילא מקיים רצון ה'.

וזהו גם כן ענין שכר המצוות המבואר בפרשת בחוקתי, שאין הכוונה שמקיים את המצוות כדי לקבל שכר, אלא שבאדם נרגש הטוב דאלוקות, שמפני שהמצוות הם רצון ה' לכן בדרך ממילא מביאים המצוות טובה בכל הענינים ועד לטובה בגשמיות.